

CRvB 9 januari 1991, KBW 1990/35
(mrs. 't Hooft, Rothuizen-Geerts, Schoorl)

Uitspraak in het geding tussen H.M.W. L., te R., eiseres, en het bestuur der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 9 mei 1989 heeft gedaagde aan eiseres kennis gegeven van een beslissing betreffende de uitvoering van de Algemene Kinderbijslagwet (AKW). Een afschrift van die brief is aan deze uitspraak gehecht. De inhoud daarvan wordt geacht hier te zijn weergegeven.

De Raad van Beroep te Rotterdam heeft bij uitspraak van 12 maart 1990 het tegen voormelde beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Namens eiseres is mr. J. B., advocaat te R., van die uitspraak in hoger beroep gekomen. In een aanvullend beroepschrift, met drie bijlagen, zijn de gronden uiteengezet waarop dat hoger beroep berust.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 19 december 1990, waar eiseres is verschenen bij gemachtigde mr. J. B., voornoemd, en waar gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door P. K., werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank, district Rotterdam.

II. Motivering

Ter beoordeling van de Raad staat de vraag of gedaagde terecht bij de bestreden beslissing heeft geweigerd eiseres kinderbijslag toe te kennen over het derde kwartaal van 1988, ten behoeve van haar (uitwonende) kinderen Dwight en Sergio. De eerste rechter heeft die vraag bevestigend beantwoord.

In hetgeen in hoger beroep is aangevoerd en met stukken is toegelicht, heeft de Raad geen aanleiding gevonden om het oordeel en de overwegingen van de eerste rechter voor onjuist te houden.

De Raad heeft reeds eerder overwogen dat overmaking van onderhoudsbijdragen per post of bank aan de verzorg(st)er van de uitwonende kinderen regel dient te zijn, doch dat er bijzondere omstandigheden kunnen zijn om van die regel af te wijken. Uiteraard dient ook in die uitzonderlijke situatie, desgevraagd, aannemelijk te worden gemaakt dat de vereiste bijdragen zijn geleverd.

Naar het oordeel van de Raad is eiseres er niet in geslaagd om op (voor het uitvoeringsorgaan) eenvoudig te controleren wijze aannemelijk te maken dat zij haar niet in Nederland wonende kinderen gedurende het in geding zijnde kwartaal in belangrijke mate heeft onderhouden.

Vanwege gedaagde is eiseres op 3 mei 1988 meegedeeld, dat overmaking van gelden via een Surinaamse winkel in Nederland niet meer als betalingsbewijs geaccepteerd zou worden. Desondanks heeft eiseres, op grond van economische motieven, in het derde kwartaal van 1988 zonder overleg met gedaagde wederom via 'S.' gelden naar Suriname overgemaakt, en aldus duidelijk het risico genomen dat haar over dat kwartaal kinderbijslag zou worden ontzegd.

Naar het oordeel van de Raad voldoet de door eiseres gevolgde methode van overmaking van gelden - waarbij verifieerbare gegevens ontbreken met betrekking tot de mate waarin en de tijdstippen waarop bedragen aan de verzorgster (zouden) zijn uitbetaald - niet aan het evenvermelde criterium, dat onderhoudsbijdragen aan de verzorg(st)er van de kinderen op betrekkelijk eenvoudige wijze aangetoond dan wel aannemelijk gemaakt moeten kunnen worden. Dat criterium is, zoals gezegd, ook van toepassing indien (op grond van bijzondere omstandigheden) overmaking van gelden via post of bank redelijkerwijze niet verlangd kan worden.

Uit het voorgaande vloeit voort dat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt.

III. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

recht doende in naam der Koningin!

Bevestigt de aangevallen uitspraak.